

Qui quiescunt: neq; Octaviū neq; Antoniū secuti. Cæsaris: Iulii. Qui q̄o. Eruant illis: uetera
 ni p̄miis p̄solutis. Vel: etiā. Spero credo. Aeq̄simū: dari quæ sp̄pondimus.
 Egati qui ab initio postq̄ obsideri Decimus Brutus cæpit: missi sunt: redierant re infecta:
 & Antonius urgere obsidionem desisterat nunq̄. Amici tū & fautores eius. L. Piso & Q. u.
 Fulius Calenus in primis rursus honestæ pacis sp̄em faciebant: & in eam sententiam etiā
 consulem Hircium adduxerant: ut pacem uelle Antonium crederent oēs: idq; ut crederent

Ego autem ueteranos tueri debeo: sed hos quibus sanitas est: cer-
 te timere non debeo. Eos uero ueteranos qui pro R. P. arma cœde-
 runt: securi que sunt. C. Cæsarem auctoritate beneficiorum priorum
 hodieque R. P. defendunt cum magno periculo non tueri solum:
 sed etiam augere commodis debeo. Qui autem quiescunt ut. vii. &
 viii. legio in magna gloria & laude ponendos puto. Comites ue-
 ro Antonii qui postquam beneficia Cæsaris comederunt: Consulem
 designatum obsederunt: Huic urbi ferro ignique minitant: Saxæ
 se & Caphoni tradiderunt ad facinus prædæque natis. Num quis
 est qui tuendos putet? Ergo aut boni sunt: quos etiam ornare: aut
 geti: quos conseruare debemus: aut impium quoque contra furorē
 quorum & bellum iusta arma suscepimus. quorum agit ueteranorum
 aios ne offendamus: ueremur: eorum ne qui Brutum obsidione cupi-
 unt liberare? Quibus cum Bruti salus cara sit: qui possunt Cassii no-
 men odisse? An eorum que utrisque armis uacant: non uereor ne acer-
 bus Ciuis quisque istorum sit: qui ocio delectantur. Tertio uero generi
 non militum ueteranorum: sed inportunissimorum hostium cupio qui acer-
 bissimum dolorem inurere: quamque P. C. quousque dicemus sententi-
 as ueteranorum arbitratus: quod eorum tantum fastidium est: quæ tanta ar-
 rogantia: ut ad arbitrium eorum Impatorē & deligamus? Ego autem
 dicendum est. n. P. C. quod sentio: non tam ueteranos intuendos nobis
 arbitror: quam quod tyrones milites flos Italiae: quod noue legiones ad li-
 berandum patriam paratissimæ quod cuncta Italia de uestra grauitate
 sentiat: nihil. n. semp̄ floret: ætas succedet ætati: diu legiones Cæ-
 saris uiguerunt: nunc uigent Pæsæ uigent Hircii: uigent Cæsa-
 ris filii: uigent Placii: uincunt numero: uincunt ætatibus: nimirum
 etiam auctoritate uincunt. Id. n. bellum gerunt: quod gentibus ab
 oibus probat. Itaque iis præmia promissa sunt: illis p̄soluta: fruunt illis
 uel p̄soluant his: quæ sp̄opodimus. Id. n. deos imortales spero
 æq̄simū iudicare: quæ cum ita sint: eam quam dixi sententiam uobis
 P. C. censeo comprobendam.

M. T. C. in M. Antonium Philippica Duodecima.

Si minime decere uidetur. P. C. falli: decepti: et
 rare eum cui uos maximis sæpe de rebus assentia-
 mini: consolor me tamen: quoniam uobiscum pa-
 citer & una cum sapientissimo Conf. erraui: nam
 cum duo Consulares sp̄em honestæ pacis nobis attulissent: qui
 erant familiares. M. Antonii: qui domestici: nosse aliquod eius

multis etiam impellebatur at-
 gumētis & signis ex quo actum
 in senatu fuerat delegatis iterum
 mittendis: delecti. P. Serullius
 & M. Cicero. Cōpertum idē
 est falsa fuisse: quæ de Antonio
 ab amissis promissa fuerant:
 nec ad pacem ullam nisi qua
 dignitatem suam retinent: se-
 natus minuatur: descendere uel-
 le. Ergo Cicero deceptos dicit
 & proditos: ac causam Anto-
 nii ab iis qui huiusmodi de pa-
 ce dissipauerunt sermones a cetera
 publicam esse neglectam. Flor-
 tatur consilium cōmurent. nec
 legatos mittant idque si fiat & in
 utile & turpe reip̄. fore: pluri-
 bus probat rationibus. Multa
 in Calenum dicit: armis perse-
 quendum suadet Antonium & in
 incæpto permanendum: nec
 deesse uim & facultatem ad il-
 lum actutum opprimendum:
 quod imminet periculum: si
 pax concedatur ostendit: & ne
 concedi quidem honeste posse.
 In se uero deligendo maxi-
 me erratum probat: eamque le-
 gationem & periculosam sibi
 futuram & reip̄. minus utilem
 & tamen totum periculum ma-
 gis ex reip̄. comodo: quam ex suo
 metiri uelle. in deliberatio ge-
 nere posita est hæc philippica
 ut cæteræ. Exorditur per locum
 consolationis a fortitate in er-
 rore. Nam cum alios & eosdē
 sapientes in eadē re uidemus
 errare in qua erratum a nobis
 est: Leuius errore nostro dolo-
 mus. Errauerat quidem C. q̄ An-
 tonii amicis pacis sp̄em afferē-
 tibus crediderat. Sed in eodem
 errore relique senatores & ipse
 cōsul fuerat: ex quo erroris sui
 dedecus modestius ferebat.

Falli: aperte. Decipi: oc-
 culte & per fraudem. Errare
 per se & sua opinione labi.

Duo consulares: Piso & Ca-
 lenus. Aliquod uulnus: ali-
 quid quod eum uelut uulnus cru-
 ciaret: & tamen lateret.

IN. M. ANTONIVM

Apud alterum: Pisonē. Vxor: Fulvia. Alter Calenus. Litteras mittere: quod superius est dictum. Deditio: Antonii sic enim spondebant eius amici fore ut se dederet. De imponendis: hoc enim futurum uobis persuadebat ut leges & conditiones Antonio imponeretis: non reuera acciperetis ab eo: quoniam dare non accipere uolebat. Quorum in uultu habitant oculi mei: a quorum uultu oculos nunquam remoueo. Quod si ita non est: si haec uera non erant: cur a Pifone & Caleno mentio pacis facta est tam importune: neque enim sine causa credibile erat fieri & si negabat uterque rem ullam nouam ab Antonio allatam: & se quicquid facerent: sponte sua dicebant facere existimabant enim non esse integrum a legatis mittendis abstinere postquam delecti semel fuerant & id agebant ut e senatu amouerent duos acerrimos Antonii inimicos Ciceronē & Seruiliū: ac periculo obitcerent.

Pacificatoria: pacis ut dicebant causa decreta. Nouo consilio: mittendi legatos.

Si in re nihil est noui: si nihil ab Antonio nouum allatum est & permanet in sententia in qua fuerat prius. Praestrixerat: clauserat & obcauerat. Vi carit: quod loco alterius ponuntur ut illis uicem gerant: & pro illo sint uel in magistratu: uel in quauis alia re. Capti: decepti.

Ne si a Mutina quidem uerba haec Fusi fuerant qui in hac sententiam locutus erat: non est audiendum Antonium etiam si a Mutina recederet: nisi in senatus potestate futurum se polliceret. Verum durum uidebitur: sinere impune abire Antonium: si a Mutina recederet: & se in senatus diceret potestate futurum: & tamen fracti sumus nos & cessimus Antonio. Sed dic mihi Calene: recedit ne ipse a Mutina. Valde uobis & ceteris ironice ac si dicat mihi me committendum est: ut uos legatos mittendo & cedendo Antonio: perdati auctoritate neque enim sine uestro dedecore facere potestis: & illi dignitatis quae nulla est: rationem habeatis. Per se: suo non fortunae ultio. Si iacens: sese ante nos prosternens & supplicans. Nobiscum ageret si postularer ne suam amitteret dignitatem. Quamquam uoluit dicere quam omnino non audirem. Statim: nunc & nihil est differendum. Concedenda libertas: ut nos ipsos illi tradamus & nostram libertatem: ac seruiamus. At non est integrum rursus occurrit obiectioni caleni. Quid autem responso. tritum: prouerbum: sapientis esse cum licet mutare propositum. Restitui: reuocari in integrum.

uulnus: quod nobis ignotum esset: uidebantur. Apud alterum uxor: liberi. alter quotidie litteras mittere: accipere: aperte fauere Antonio. Hi subito hortari ad pacem: quod iam diu non fecissent: non sine causa uidebantur. Accessit Confl. hortator. At quis Confl. si prudentiam quaerimus: qui minime falli possit si uirtutem: qui nullam pacem probaret: nisi Antonio cedente atque uicto: si magnitudinem animi: qui praeferebat mortem seruituti. Vos autem. P. C. non tam immemores uestrorum grauissimorum decretorum uidebamini: quam spe allatae deditio: quam amici pacem appellarent. C. Caleni de imponendis: non de accipiendis legibus cogitare. Auxerat autem meam quidem spem credo item uestram: quod domum Antonii afflictam molesticia audiebam: lamentari uxorem: hinc etiam fautores Antonii quorum in uultu habitant oculi mei: tristiores uidebam quod si non ita est: cur a Pifone a Caleno potissimum: cur hoc tempore: cur tam improviso: cur tam repente pacis est facta mentio? Negat Pifone se scire: negat audire quicquam: negat Calenorem ullam nouam allatam esse: atque id nunc negant: postea quam nos pacificatoria legatione implicatos putant. Quid ergo opus est nouo consilio: si in re nihil omnino noui est? Decepti inquam sumus. P. C. Antonii est acta causa ab amicis eius: non publica quod uidebam equidem: sed quasi per caliginem praestrixerat aciem animi Bruti salus. Quod si in bello dari uicarii solent: libenter me ut. D. Brutus emitteretur: pro illo includi pariter: atque ac uoce. Q. Fusi capti sumus: ne si a Mutina quidem recesserit: audiemus Antonium: nisi in Senatus quidem potestate futurum se dixerit: uerum durum uidebat: itaque fracti sumus. Cessimus: recedit igitur a Mutina: nescio parer Senatui? Credo inquit Calenus: sed ita ut teneat dignitatem. Valde Hercules uobis laborandum est. P. C. ut uestram dignitatem amittatis: quae maxima est: Antonii quae neque est ulla: neque esse potest: retineatis: ut eam per uos recuperet: quam per se perdidit. Si iacens id nobiscum ageret audirem fortasse. quamquam: sed hoc malo dicere audirem: statim resistendum est: aut concedenda una cum dignitate libertas. At non est integrum: constituta legatio est. Quid autem integrum non est sapienti: quod restitui potest? Cuiusuis est hominis errare: nullius nisi insipientis perseuerare in errore.

Posteriores enim cogitationes, ut aiunt sapientiores solent esse. Discussa est illa caligo: quam paulo ante dixi: diluxit, patet: uideamus omnia neque per nos solum, sed admonemur a nostris, attendistis paulo ante praestantissimi uiri: quae esset oratio, moesta inquit domum offendit; coniugem; liberos: admirabantur boni uiri: ac cusabant amici: quod spe pacis legationem suscepissem. Nec mirum. P. Seruili: tuis enim uerissimis grauissimisque sententiis omni est non dico dignitate: sed etiam spe salutis spoliatus Antonius. Ad eum ire te legatum quis non miraretur: de me experior: Cuius idem consilium: quod tuum sentio quam reprehendatur: nos reprehendimur soli. Quid uir fortissimus Pansa sine causa paulo ante: tamen accurate locutus est tadium: Quid egit: nisi uti falsam prodicionem a se suspicionem depelleret: unde autem est ista suspitio: ex pacis patrocinio repentino quod subito suscepit eodem captus errore quo uos. Quod si erratum. P. C. spe falsa atque fallaci: redeamus in uiam. Optimus est portus poenitentiae mutatio consilii. Quid enim pro deos immortales potest. R. P. prodesse nostra legatio: prodesse dico: quid si etiam ob futura est, offutura: quid si etiam nocuit. An uos accerrimam illam & fortissimam. P. R. libertatis recuperandae cupiditatem: non immunita ac debilitatam putatis legatione pacis audita: Quid municipia censetis: quid colonias: quid cunctam Italiam futuram eodem studio quo contra commune incendium exarserat: An non putamus fore ut eos poeniteat profectos esse & praesentis tulisse odium in Antonium qui pecunias polliciti sunt: qui arma: qui se totos & animis & corpibus in salutem. R. P. contulerunt: Quemadmodum uestrum consilium hoc Capua probabit. quae temporibus his Roma alter est. Illa impios ciues iudicauit: eiecit: exclusit: illi inquam Urbis fortissimae conati e manibus est ereptus Antonius: quid legionum nostrarum neruos non ne his consiliis incidimus: Quis est enim qui ad bellum inflammato animo futurus sit spe pacis oblata: ipsa illa Martia caelestis & diuina legio: hoc nuncio languescet & molietur atque illud pulcherrimum nomen Martium amittet: excident gladii: fluent arma de manibus. Senatim enim secuta non arbitrabitur se grauiori odio debere esse Antonium quam Senatim: pudet huiusmodi legiois: pudet: Quartae: quae pari uirtute nostram auctoritate probas non ut Consul & nuptiuum: sed hostem & oppugnatorem patriae reliquit Antonium: pudet optimi exercitus: quod coniunctum est ex duobus: quod iam lustratum: quod profectum ad Mutinam est: quod si pacis. i. timoris nostri nomen audiuerit: ut non referat pedem: insistet certe. Quis. n. reuocante & receptui canente Senatu propter dimicare: quid autem hoc iniustius quam nos inscientibus quod bellum gerunt de pace decerneret: nec solum inscientibus: sed et iuuis An uos. A. Hircium praclarissimum consulum. C. Caes. de obsequio beneficio natum ad haec tempora: quorum epistolae spe uictoriae declarant

Posteriores cogitationes: sed in proverbio est posterioris cogitationis & sapientiae plenas domos esse. Illa caligo: qua occaecati errauimus. Anris a Pu. Seruilio: quod sequentia mox indicant. Inquit: Pu. Seruilius: Nec mirum: haec quae dixisti contigisse Seruili Proditionis: ne nos uiderent & tempore prodere quod tam repente mutata sententia de pace loquerentur Profectos esse: aperte ostendisse. Ex duobus: exercitibus Hircii consulis & Octauii. Lustratus: pro more Romano: constitutus enim capite Martio lustrabatur: expiaturque: id quod Seruius Tullius rex instituit. Ut quis. Insistet: consistet: non dimicabit.

Patauini: Venetiæ ciuitas
Patauium: cūqtas olim eius re-
gionis urbes excelluit. Strabo
nis ætate: censi in ea sunt quin-
genti equestris ordinis uiri.

Idem ait priscus: annis ceterum
etiam uiginti militū milia mis-
sisse cōstat. Cōmunicata re-
pu. dōati enim ciuitate fuerāt
Patauini: & reliqui eiusdē re-
gionis insigniores populi.

Eius: reipu. Conclius lacera-
tus supius Philippica quinta
decretis uestris eum concidi-
stis. Delata: concessa & tradi-
ta: nisi forte corruptus locus ē
& relata legendum: nā philip-
pica quinta inquit: Senatus ē
consulta pecunia accepta falsa
referebat. Peculatus: furti pu-
blici. Venierunt: uendita sunt

Hæ tabulæ: imūitātū & pri-
uilegiorum: Vestitus: fœdita-
te: in sagis militari ueste: roga
deposita:

tes in manu teneo: pacem uelle censestis? Vincere illi expetūt:
pacisq; dulcissimū & pulcherrimū nomen: nō pactōe: sed ui-
ctoria cōcupierūt. Quid Galliam? quo tandē animo hāc rem
auditurā putatis? illa. n. huius belli ppulsandi: administrandi
sustinēdi. p̄cipatum tenet. Gallia. D. Brutū nutum ipsū: ne
dicā imperium secuta: armis: uiris: pecunia: belli principia fir-
mauit: eadē crudelitati. M. Antonii suū totum corpus obiecit
exhauritur: uastat. uritur omnis: æquo animo belli patitur in-
iuriā: dūmō repellat periculum seruitutis. Et ut omittam re-
liquas partes Gallia: nam sunt omnes pares: Patauini alios ex-
cluserūt: alios eiecerūt missos ab Antonio. pecunia: militib⁹ &
quod maxime deerat armis nostros duces adiuuerunt: fecerūt
idem reliqui: qui quōdam in eadem causa erant & p̄pter mul-
torum ānorum iniurias alienati a Senatu putabantur: quos mi-
nime mirum est cōmunicata cum his .R. P. fideles esse: qui eti-
am expertes eius fidē suam semper præstiterunt. His igitur o-
mnibus uictoriā sperantibus pacis nomen afferemus: id est de-
sperationem uictoriæ? Quid si non potest quidem ulla eē pax
quæ enim est conditio pacis: in qua ei cum quo pacem facias:
nihil concedi potest? Multis rebus a nobis ē inuitatus ad pacē
Antonius: bellum tamen maluit: Missi legati repugnante me
sed tamen missi: delata mādātā: non paruit: denunciatum est
ne Brutum obsideret: a Mutina discederet: oppugnauit etiam
uebementius: & ad eum legatos de pace mitemus: qui pacis
nuncios repudiāuit: uerecundio rem ne coram putamus in po-
stulando fore: quā fuerit tumcum misit mandata ad Senatum
atq; cū ea petebat: quæ uidebātur improba omnino: sed tamē
aliquo modo posse concedi: non dū erat uestris tā grauissimis
tāq; multis iudiciis: ignominiaq; concisus. Nunc ea petit: quæ
dare nullo modo possumus: nisi prius uolumus nos bello ui-
ctos confiteri. S. C. falso delata ab eo iudicauimus. Nū ea uera
possumus iudicare: leges statuimus per uim & contra auspi-
cia latas: hisq; nec populum: nec plebem teneri: Num eas resti-
tui posse censestis? Sestertiū septies milies auertisse Antōiū pe-
cuniæ publicæ iudicauistis: Nū fraude poterit carere peculat⁹
imunitates ab eo: ciuitates: sacerdotia: regna: uēierūt. Nū figē-
tur rursus hæ tabulæ: quas uos decretis uestris refixistis? Quid
si ea. quæ decreuimus: obruere uolum⁹. nū ēt memoriā reꝝ de-
lere possum⁹? quādo eius obliuiscet ulla posteritas: cui⁹ scelest⁹
ī hac uestitus fœditate fuerim⁹? ut Ceturionū legiōis Martiæ
Brundusii profusus sāguis eluatur. Nū elui predicatio crudeli-
tatis poterit? Ut media p̄tereā. quæ uetustas tollet opum circa
Mutinā tetra monumenta: sceleris indicia: latrociniūq; uesti-
gia. Huic igitur īportuno atq; impuro parricidiæ. qd habem⁹
p̄ deos īmortales qd remittam⁹? ad Galhā ultimā & exercitū:

quid est aliud q̄ nō pacem facere: sed differre bellum: sed cōcedere etiam uictoriam. At ille non uicerit: si quacūq; conditiōe in hanc urbē cum suis armis uenerit. Nunc omnia tenemus: auctoritate ualemus: plurimum absunt tot perditī ciues nefarium secuti ducem: tamē eorū ora sermones q̄ in Vrbe ex eo numero relictī sunt ferre non possum? Quid cēsetis cū tot uno tempore irruerint: nos arma posuerimus: illi nō deposuerint nō ne uos uestris consiliis uictos in perpetuum fore: Ponite ante oculos. M. Antonium Consularē sperantē Consulatū. Lucium adiungite: supplete ceteros: neq; nostri ordinis solū honores & imperia meditantēs: nolite ne Tyrones quidem nummisios & Mustelas socios ue contēnere: Cum his facta pax: n̄ erit pax: sed pactio seruitutis. L. Pisonis amplissimi uiri praclarā uox: a te non solum in hoc ordine Panfa. sed etiā in contione iure laudata est: excessurum se ex Italia dixit: deos p̄eates & se des patrias relicturū: si quod diū omen auerterent. R. p. opp̄sisset Antoni? Quare igitur a te p̄iso: nō ne oppressam. R. p. putes: si tot: tā impii: tam audaces: tam facinorosi: recepti sint: quos nō dū tātis parricidiis cōtāinatos uix ferebam? hos nūc omni scelere coopertos tolerabiles cēses Ciuitati fore? Aut isto tuo mihi crede cōsilio erit utendum: ut cedamus: habeam? uitam inopem & uagam p̄sequamur: aut ceruices latronibus dāda atq; in patria cadendum est. Vbi sunt. C. panfa illae cohortatiōes pulcherrimae tuae: q̄bus a te excitatus Senatus inflāmat. P. R. nō solū audiuit: sed etiā didicit: nihil esse homini Romano foedius seruitute. Idcirco ne saga sumpsimus: arma coepimus: iuuentutem omnem ex tota Italia exciui? ut d' exercitu florentissimo & maximo legati ad pacem mitterentur: si accipiendā: cur nō rogamur: si postulādā: qui timemus: i hac ego legatiōe sim: aut ad id cōsiliū ad miscear: i quo ne si pacē ad accipiendā corrogamur: dissensero qdē a ceteris: nascitur? P. R. sit ita: fiet: ut si qd remissū aut cōcessū sit: meo sp̄iculo peccet Antonius: cū ei peccādī ptās a me cōcessa uideat. Quod si habenda cū Antōii latrocinio pacis ratio fuit: mea tamen persona ad istam pacem cōciliandam minime fuit deligēda. Ego nunquam legatos mittendos censeui. Ego ante legatorum reditum ausus sum dicere: pacē ipsam si afferent: quoniā sub noīe pacis bellū lateret: repudiādā. Ego princeps sagorum: ego semper illum hostem appellauī: cum alii aduersarium: semper hoc bellum: cum alii tumultum: nec hāc in Senatu solum: eadem ad populum semper egi: nec solum in ipsum sed in eius socios facinorum ministros & praesentes & eos qui una sunt in totam deniq; M. Antonii domum sum sepe inuectus: Itaque ut alacres & laxi spe pacis oblata inter se impii Ciues quasi uicissent: gratulabantur: Sic me iniquum eiurabant:

Neq; nostri ordinis: senarum sed externos. Sotios: eorum Tyrōis: Numisios: Mustelae.

In quo ne si pacem sensus est & ordo neq; in hac legatiōe esse me conuenit neq; ad cōsiliū deliberationemq; de tali negotio accersiri: in quo si nō ad pacem accipiendam ab Antonio corrogamur: & ego a ceteris non dissensero: ita fiet hoc est id accidet ut populus romanus mihi imputaturus sit si qd peccauerit Antonius cū aliqd e remissum cōdonatumq; de erroribus & peccatis fuerit: aut uobis libere concessum. dicit enim mea culpa fieri q̄ consensim & nō ut institueram perpetuo repugnauerim. Princeps sagorum: auctor saga sumendi.

Eiurabunt: ualde iurabunt.

Confixum: quasi uulneratum. De Antonio non laboratis: non curatis quo animo laturus me sit. Perissio urbi nati: ex urbino Vmbriae ciuitate nunc insigni. Ex naufragio: loquitur per translationē ab his periclitantur in mari: & nauis fracta enatant: Luculenti ampl. Municipit mei: mei arpinatis. Aqlae: apud Aqlā Poleritiā. Vel Aqlae: primipili hoc est uexillo cēturionis: & militibus q sub ea aqla erāt Vel aqla propriū nomen est: primipilus autem centurionē significat. Duos praetores: erāt: enim cum Antonio praetores duo: & infra inquit philippica tertiadecima: duo praetores sine causa distitit se aliqd habituros. horum alter Cai⁹ fuit: alter Censorinus. Non Tr. pl. saxam decedidit. Duos designatos. T. Hostilitū & Visentium: de his omnib⁹ sup⁹ us multa dixit: & plura dicit i sequentibus. Non potero frāgere si non licebit frāgere & d⁹ pellere: occultabo tamē. Ut optanda mors esset: quēq; enī eos reputat animo cruciatus: qbus & uiuū & mortuū affectit Trebōtū Dolobella: is mori mauult qua ea experiri: quae uictori collibuerint: si i eius ueniendū sit potestatem.

de me quærebantur. Diffidebāt etiā seruilio: meminerant eius sententiis confixū Antoniū. L. Cæsare fortē quidem illum & cōstantē Senatorē auunculum tamen; Calenū pcuratorē: Pisonem familiarē: te ipsum pansa uehemētissimū & fortissimū Conf. factum iam putant leniorem: nō quo ita sit aut eē possit sed mentio facta ante pacis suspicionē multis attulit immutata uoluntatis. Inter has personas me iteriectū amici Antonii moleste ferunt: quibus gerēdus mos est: quoniā liberales esse cœpimus: proficiscantur legati optimis omnibus: sed ii proficiscantur: in quibus non offendatur Antonius. Quod si de Antonio non laboratis: mihi certe .P. Consulere debetis. Parcite oculis saltem meis: & aliquā ueniam iusto dolori date. Quo enim aspectu uidere potero: mitto hostem patriæ: ex quo mihi odium in illum cōmune uobiscum ē: Quomodo aspiciam mihi unī crudelissimū hostem: ut declarāt de me eius accerbissimæ contiones: adeo ne me ferreum putatis: ut cum eo cōgredi aut illū aspiciere possim: qui nuper cum in contione donaret eos q ei de parricidis audacissimi uidebant: mea bona donare se dixit Petissio Urbinati qui ex naufragio luculēri patrimoniū ad hæc Antōiana saxa proiectus ē: An. L. Antonium aspiciere potero: cuius ego crudelitatem effugere nō potuissem: nisi me mœnibus & portis & studio municipii mei defēdisse? Atq; idē hic Myrmillo Asiaticus: latro Italia: Collega Lentonis & nuncula cum aqlae primipili nummos aureos daret: de meis bōis se dare dixit. Si enim de suis dixisset: nec aqlam quidem crediturā putauit. Non ferēt iquā oculi Saxam: Capbonem. nō duos Pr. nō Tr. Pl. nō duos designatos Tribunos. non Bestiam. non Trebellium. non Plancum. nō possum animo æquo uidere tot tam importunos tam sceleratos hostes. nec id fit fastidio meo. sed charitate. R. P. Sed uincā animum mihiq; imperabo dolorem iustissimum non potero frāgere. occultabo. Quid uitæ. censetis ne .P. C. habendam mihi aliquā esse ratioem? quæ mihi quidē minime cara est. Præsertim cum Dolobella fecerit. ut optāda mors esset. modo sine cruciatu atq; tormentis: uobis tñ & populo uilis esse spirit⁹ meus nō debet. Is enī sū: nisi forte me fallo. qui uigiliis: curis. sentētiis. periculis etiā quæ plurima adii propter acerbissimum omnium in me odium ipiorum perfeceri. ut non ostarent. R. P. ne quid arrogantius uidear dicere. Quod cum ita sit: nihil ne mihi de periculo meo cogitandum putatis? hic cum in Vrbe essem ac domi: tamen multa sæpe temptata sunt: ubi non solum amicorum fidelitas: sed etiā uniuersæ Ciuitatis oculi custodiunt. Quid censetis cum iter ingressus ero: longum præsertim: nullas ne insidias pertimescendas? tres uia sunt ad Mutinam: quo festinat animus: ut quamprimum illud pignus libertatis.

P. R. D. Brütum aspicerè possim. Cuius in complexu libenter extremū uitaē spiritū adiderim: cū oēs actiones horum mēsum: oēs sententiæ meæ puenerint ad eū exercitū: q̄ mihi fuit proposit⁹: Tres ergo ut dixi uia: a supero mari Flaminia: ab infero Aurelia: media Cassia. Nūc quæso attendite. Num aberret a cōiectura suspicio periculi mei. Hætruriā discriminat cassia. Scimus ne igitur Pansa quibus nunc in locis sit Lentonis Cænni Septenuitalis auctoritas: uobiscum nec aīo certe est nec corpore: si aut aut domi est aut nō longe a domo: certe in Hætruria est: id est in uia. Quis igitur mihi præstat Lentonē uno capite esse cōtentum: Dic mihi præterea Pansa Ventidius ubi sit: cui fui semper amicus: anteq̄ ille .R. P. bonisq; oibus tam apte ē factus inimicus: Possū Cassiam uitare: tenere Flaminiam: Quid si Anconā: ut dicitur: Ventidius uenerit: Potero ne Ariminē tuto accedere: Restat Aurelia. Hic quidē etiā præsidia habeo: possessiones enim sunt. P. Clodii. tota familia occurret: hospitio inuitabit propter familiaritatē notissimam. Hic se ergo me uis cōmittā: q̄ Terminalibus nuper in suburbium ut eodē die reuenterer: ire nō sum ausus. Domesticis me parientibus uix tuor sine amicorū custodiis. Itaq; in Vrbe maneo: si sic licebit: manebo. Hæc mea sedes est: hæc uigilia: hæc custodia: hoc præsidium statiuum. Teneāt alii castra: regna: res bellicas: oderint hostem. Nos ut dicimus semperq; fecimus: Urbē & res urbanas uobiscū pariter tuebimur. Neq; uero recusū mun⁹ hoc: quāq; P. R. uideo pro me recusare. Nemo minus timidus: nemo cautior: res declarat. Vigelimus aīus est cū omnes scelerati me unum petunt. Itaq; me ipsum ne dicam mihi. R. P. cōseruauit sibi. Timide hoc dicā: scio enī quiduis homini accidere posse. Verūtamen semel circumfessus lectis ualentissimorū hominū uiribus cecidi sciens: ut honestissime surgere possem. Possū ne igit̄ satis uideri cautus: satis puidus: si me huic itineri: tam infesto tāq; periculoso cōmilerō: gloriam in morte debent ii: qui in .R. P. uersantur: non culpæ reprehensionem & stultitiæ uitupationē relinquere. Quis bonus nō luget mortē Trebonii: Quis non dolet iteritū talis & ciuis & uiri: At sunt q̄ dicant: dure illi quidē: sed tamen dicunt minus dolendum: q̄ ab homine impuro nefarioq; non cauerit. Etenī qui multorū custodē se profiteat̄: eū sapiētes sui primū capitū aiunt custodē eē oportere. Cū septus sis legib⁹ & iudicioꝝ metu: nō sunt oīs timēda: neq; ad oēs insidias præsidia quærenda. Quis enim audeat luci: quis in militari uia: quis bene comitatus: quis illustrē aggredi: Hæc neq; hoc tēpore: neq; in me ualent: nō modo enim pœnam non extimescit: qui mihi uim attulerit: sed et gloriā spabit a latronū gregib⁹ & p̄mia. hæc ego in Vrbe p̄uideo: facilis ē circūspectus unde exeā: quo p̄grediar

Ad eum exitum: quē mihi p̄posuerā: ut pro re publica perirem. A supero mari: adriatico. Ab infero: Tiriheno. Media cassia: quæ uel eos ducit: & Narniā: ac Perusiam.

Discriminar: diuidit fere per medium. Lentonis Cænni sepe remuitalis: hic unus erat ex Antonii scēdissimo comitatu hetruscus: cuius etiam prius meminit. Pansa: uocatiuus est. Ventidius: & hic Antonianus erat cognomento Bassus: fuit autem Picēs loco humill. mater eius a Pompeio Strabone magni Pōpei patre fortali bello quo Alculanos subegit: capta est: de p̄his primus omnium triumphauit: publico funere elatus est. Plura de eo: A. Gellius lib. xiiii.

Hic quidē etiam præsidia habeo: tronice & in contrarium uertēda omnia. Terminalibus: die festo terminali: cui possessores agrorū uicini sacrificabant. xi. calendas Martias Ouidius fastorū lib. ii. Terminali siue lapis siue es defixus in agris Sripes ab antiquo quoq; num̄ habes. Præsidium statiuum firmum & permanens ut statua castra in quibus diutissime consistit exercitus. Semel cecidi sciens: quādo in exilium abiit & tempore maluit cedere: q̄ ferro: cū posset defugnar: urbē media nocte egressus. Lectis uiribus: operaz clodianarum. Cum septus sit obiectio est: cui respondet.

Militari uia uias: pulicas igit̄ Vulpianus priorias dicimus. uel consulares: uel militares: qua publice iret: & cōmearet̄ Ticināles uero q̄ i uicis sūt. at in uia ducit. Via priuatæ q̄ in agris qbus ip̄posita est seruitus & ad alterius agrum ducit.

Num idem: quod nunc facio. Tramitibus: uis angustioribus: Sed effugi: esto hæc oia euentura sint
 CN. Pompeius fuere eodē tempore Pompeii illustres tres: is quis Pompeius Strabo cognominatus ē
 CN. Pompeii magni pater. Qu. Pompeius. L. q. eum Sylla consul fuit & orator illo tempore haud contē-
 nendus: scripta quædam reliquit: quod Cicero tradit in claris oratoribus: & CN. Pōpeius sexti filius sub
 quo adolescētulus militauit Cicero. Is picētes prælio fudit: & obsedit: propter quā uictoriā Romæ præ-
 textæ: Aliq; magistratuū insignia sumpta fuere: cōsul Marfos: acie uicit. au. Tor Liuius lib. lxxiiii. ab urb.
 condi. Bina: Romana &

Marfog. Sylla cum Ccipro
 ne: cum rogatiōe Sulpitii: Mi-
 thridatica puincia adempta Syl-
 læ: Mario esset adiecta. Sylla
 hostiliter cū. Qu. Pōpeio cō-
 sule urbē ingressus Martium &
 fortios urbe expulit: ad mithri-
 daticū bellū profectus ē. Octa-
 uis interim Cinnam pellit: is
 cōiugit ad partes: redit Marius
 plures cedūtur Syllanog; & no-
 bilitatis cædes: fit exul & ho-
 stis Sylla: sed tandem uictor re-
 uertitur ex Asia: undiq; ei oc-
 curriē ab imperatoribus xv ut
 ipse dicebat inimicissimis qua-
 dringentas. & L. cohortes ha-
 bentibus. Inter hos. C. Nor-
 banus & L. Scio erant cōsules
 sed. C. Norbanus uictus ilico
 est & intra capuā clausus: alter
 cōsulē. L. Scipionem Sylla i-
 quāto cēt periculo undiq; ho-
 stibus circum clausus animo re-
 putans: ad pacē ē hortatus ad
 quā cū inclinarē ille habita tūt
 plura colloqa. Tantisp autē a
 Syllanis cū cōmeare militi in
 utriusq; ipatoris castra libere li-
 ceret: & colog; Scipionis argē-
 to corruptus ē exercitus & plu-
 asus ut relicto duce suo ad Syl-
 lā trāstret: factūq; ē ut solus pe-
 ne relinquereē Scipio. Cūq; in-
 terimi posset dimissus. est au-
 ctiores Liuius lib. lxxxv & Plu-
 rar. in Sylla: Inter Cales &
 Theanū: Cales de quo fabulo-
 sa quædā tradit Sillius: & The-
 anū cognomīto Sidicinū oscæ-
 gētis i cāpania insignia fuer; op-
 pida. Alter: Sylla cū quo oīs
 erat nobilitas: nā optimatū p-
 tes fouebat. Alter: scipio.

Sotios belli: cōmilitōes & po-
 pulares. De auctoritate sena-
 tus: per Martū: Sulpitū: Nor-
 banū: Carbonē: ac alios cōplures diminuta: & pene abolita: id. cōquæstus ē Sylla. De suffragiis: de sub-
 lato iure suffragiorū: oia. n. pro libidie agebant paucor; iure ciuitatis: q̄ amplius ius suū & decus nō obti-
 neret. Legis cōditōe: de fœderib; q̄b; se obligarēt. Nō tenuit fidē. sollicitato clā muneribus p emissos a
 Sylla Scipionis exercitū: & traducto. Aui: ē enim a cæde tpatū: & scipio dimissus: cū interfici posset.

Aequē: ita esse ut scipio fuit procul a ui & periculo. Et si hic non possumus: Romæ ubi tuti ab Anto-
 nio non sumus. Me. quem ille odit uehementissime. Vna snia: ut omnia ad senatum reicienda dicta
 Ut bellis confectis: mos fuit Romanis quotiens aut populos subegerant: aut regionem aliquam in for-

quid ad dextram: qd ad sinistra sit. Nū idem in Appennini tra-
 mitibus potero facere: in quibus etiā si nō erunt insidiæ: quæ fa-
 cillime esse poterunt: animus tñ erit sollicitus: ut nihil possit de
 officiis legationis attendere: sed effugi insidias: perrupi Appen-
 ninū: Nepe in Antonii cōgressum colloquūq; ueniendū est: q
 nā locus capiet: si extra castra: cæteri uiderint: ego mortē actu-
 tum futurā puto. Noui hominis furorē: noui effrenatā uio-
 lentia. cuius accerbitas morū imanitalq; naturæ ne uino qdē p
 mixta temperari solet: hic ira demētiaq; inflāmat; adhibito
 fratre Lucio teterrima belua nūq̄ profecto a me sacrilegal ma-
 nus atq; impias abstinebit Memini colloquia: & cū acerrimis
 hostibus & cū grauissime dissentientibus ciuibus. CN. Pōpei-
 Sexti filius Cons. me præsentē: cū essem Tyro i eius exercitū
 cū. P. Vectio Scatone duce Marfog; inter bina castra collo-
 catus ē: Quod qdem memini. Sex Pōpeium fratrem Consulis ad
 colloquū Roma uenire doctū uirum atq; sapientem: quē Sca-
 to cū saluasset: quem te appellem iqt: At ille uoluntate hospi-
 tem: necessitate hostē. Erat in illo colloqo æquitas: nullus tior:
 nulla suberat suspitio: mediocre etiam odiū. Nō. n. ut eriperēt
 nobis focii Ciuitatē: sed ut in eā reciperent; petebāt. Sylla cū
 Sipione inter cales & Teanū: cū alter nobilitatis florē: alter bel-
 li fortios adhibuisset: de auctoritate Senatus: de suffragiis po-
 puli & de iure ciuitatis: legis inter se cōditōes contulerūt: nō te-
 nuit oīno colloquū illud fidē: a ui tñ piculoq; abfuit. Possum?
 ne igitur i Antonii latrociniō æque eē: et si hic nō possum? aut
 si cæteri possunt: me posse diffido: q; si nō extra castra cōgredi
 emur: quæ ad colloquium castra sument; in nostra ille nunq̄
 ueniet: multo minus nos in illius. Reliquum ē: ut et accipian-
 tur et remittantur postulata per litteras. Ergo erimus i castris
 mea ad oia postulata una snia: quam cum hic uobis audienti-
 bus dixero: iste et redisse me putatote. Legationē cōfecero. oia
 ad Sēatū mea snia reiciā quæcūq; postulauit Antoi. Neq; n.
 licet aliter: neq; pmissū ē nobis ab hoc ordie: ut bellis cōfectis

mam redegerant prouinciae. ut decē aut plures mitterent legatos qui populorum illorū aut prouinciae statum ordinaret. populata publice priuatq; audirēt: & q̄ concedenda eē iudicaret: ea cōcederēt: rata ea habiturum senatus se recipiebat: nunc sibi & collegis hoc non licere: aut permissum esse dicit Ci. sed ut audiant dūtaxat Antonii postulata: & ad senatum reiciant. Quae cum agam in concilio: cū antonii postulata ad Antonium reiciam. Distineri: differri. Hoc meum consilium. omnia ad senatum reiciendi: Certe scio. & c. occurri. oblectioni. Sed quo nam mō: et si non timemus eos quoniā ne ipsi qdem tiri uolunt. Ad suā uim: uolentes ut p̄ eorū potentia oīa decernamus & ut ipsis liber. Haec quoq; esto tutus futurus sit accessus: non erit reditus tutus.

Vel dignitas: qua amissa haud magnope in ultra superesse optasset Cicero.

Arce Antonii amici & fautores id egerāt in senatu: ut iter de pace acturi ad Antonium

legati mitterentur Sed quoniā cōmenticia quaedam dixisse: & insidiosae extrahere ipsam rē uoluisse: Senatūq; in apparatu bellico tardiorē reddere: cōpri sunt: obtineri res non potuerunt. Cicerōe in primis dissuadente & non modo inhonestum: sed inutile: uel potius periculosum fore: si rursus legati mittantur proclamante. & quoniam M. Lepidus ad pacem hortat & Antonium cum suis reconciliandū restituendūq; patriae sua debat: eius. Ci. fragit auctoritate: & sententiā ipugnat: Sextū Pompeium. CN. filium magni senatus consulto laudandū cēset: quoniā suā reip̄. operā polliceatur: & Mutinam pficisci paratissimū ostendat Antonium lacerat: eius quāsdam reicitat lras: ad se ab Hircio cōsule missas & nefarios quosdā qui sectabantur: enumerat: multa diluit: in se ab Antonio dicta: ē in genere deliberatio oratio. Suadet. n. M. Lepido non esse assentiendū de Antonio restituendo. exhorditur autē p̄ timorem simulatae pacis in quo fuit Cicero: pacē ipsam laudat Sed illud intuendū dicit: possit ne cum omnibus pax esse & sit ne aliquod bellū: qd̄ expiandū purgandūq; gratia gerat: in quo bello ipsa pax nisi expiatū id fuerit cuius geritur gr̄a: seruitus sit. Insidiosa: fraude in

m

decē legatis p̄mitti solet more maiorū. Neq; ulla oīa a Senatu mandata accepimus: quae cum agam in consilio nō nullis repugnantibus ut arbitror: nō ne metuendum est. nec impita militū multitudo per me pacem distineri putet: Facite hoc meum cōsilium legiones nouas non improbare: nā Martiā & Quartā nihil cogitetis: praeter dignitatē & decus comprobaturas esse Certe scio q; Veteranos nō ueteremur: nā timeri se ne ipsi quidem uolūt. sed quo nam mō accipient seueritatem meā multā Multa. n. falsa de me audierunt: multa ad eos improbi detulerunt: quorum cōmoda: ut uos optimi testes estis: semp̄ sententiā auctoritate orōne firmavi. sed credunt improbi: credūt turbulentis: credunt suis: Sunt at̄ fortes illi quidem: sed propter memoriam rerum quas gesserunt pro. P. R. libertate: & dignitate. R. P. nimis feroces: & ad suā uim omnia nostra consilia reuocantes: horum ego cogitationes non uereor: impetum pertimesco. Haec quoq; pericula tāta si effugero: satis ne tutum reditū putatis fore: Cum. n. & uestra auctoritate & meo me more defendero. & meam fidem. R. P. constantiāq; praestitero: tum erunt mihi non ii solum qui me oderunt. Sed illi etiā qui uident: extimescēdi. Custodiatur igitur mea uita. R. P. eaq; quoad uel dignitas uel natura patriae referuetur: mors: autē necessitatem habeat aut si oppetenda mors est: oppetatur cum gloria Haec cum ita sint & si hāc legationem. R. P. ut leuissime dicā: nō desiderat tamē si tuto licebit ire: proficiscar omnino. P. C. totum huiusce rei consilium non periculo meo: sed utilitate. R. P. metiar: de qua mihi: quoniā liberum est spatium: multum etiā atque ēt considerandum puto. Idq; potissimum faciendū: quod maxime interesse. R. P. iudicauero.

M. T. C. i. M. Antōium Philippica. XIII.

In principio huius belli. P. C. quod cum impiis ciuibus: sceleratisq; suscepimus: Timui ne conditio insidiosa pacis libertatis recupāda studia restigueret. Dulce enī nomen est pacis: res uero ipsa cum iucūda tū: salutaris. Nā nec priuatos focos. nec publicas leges nec libertatis iura cara habere pōt. quē discordiā. quē caedes Ciuiū. quē bellū Ciuile delectat eūq; ex nūero hominū eiiciendū: ex sinib; hūanā naturae exterminandū puto. Itaq; siue Sylla

lecta & a agitata ab Antonii fautoribus: sub praetextu. n. pacis dolus latebat ut tantisper senatus donec de pace ageretur omnia pararet remissus: Antonius uero urgeret obsidionem. Sylla. L. Sylla dictator